

Aksa Tufan Tlt Ve Clt Kissası

– Mustafaoglu · 27 Kasım 2023

AKSA TUFAN, TÂLÛT VE CÂLÛT KISSASI

Câlût, bugünkü Mısır ile Filistin arasında yaşamakta olan Amâlîka adlı bir kavim kralı idi. İsrailoğullarına musallat olmuş, çocuklarını esir almış, onları ağır vergiler altında perişan etmişti. İçine düştükleri bu kötü durumdan kurtulmak için ısrarla peygamberlerinden cihad izni istiyorlardı. Kur'an'da bu olay şöyle anlatılır: “Musa’dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Peygamberlerine, ‘bize bir hükümdar gönder, Allah yolunda savaşalım’ demişlerdi. ‘Ya size savaş yazılınca savaşmazsanız’ dedi. Dediler ki: ‘Bizler neden Allah yolunda savaşmayalım. Biz yurtlarımızdan ve oğullarımızın arasından çıkarılıp sürüldük’. Fakat kendilerine savaş yazılınca içlerinden pek azı hariç, yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir.” (Bakara, 246) “Peygamberleri onlara: “Allah size Tâlût’u komutan olarak tayin etti.” dedi. Onlar: “Biz komutanlığa ondan daha layık olduğumuz ve o fazla bir servete de sahip değilken, bize nasıl komutan olabilir?” dediler. O da: “Allah, onu üzerinize seçti, ona geniş bir bilgi ve üstün bir güç verdi.” dedi. Zira Allah, gücü dilediğine verir. Allah, Her Şeyi Kuşatan ve Her Şeyi Bilendir” (Bakara, 247)

Tâlût, onların beklediği standartlarda biri değildi. Geçimini çobanlık yaparak kazanan sıradan bir insandı. Bilmedikleri yönü ise o; ilim sahibi, cesur, savaşmayı bilen biriydi. Fakat Yahudiler onu sosyal statüsünden dolayı beğenmemişler ve komutanlığına itiraz etmişlerdi. Peygamberleri onlara, meleklerin taşıdığı “tabut”u delil olarak getirmesi üzerine ayak diremeyi bırakarak Tâlût’a boyun eğdiler. Tâlût komutanlığı ele aldıktan sonra, Câlût’a karşı cihada çıktı. Tâlût, ordusuyla birlikte ilerlerken onlara: “Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla deneyecektir. Kim o ırmaktan içerse benden değildir. Kim ondan tatmazsa o bendendir. Ancak bir avuç içen müstesna.” (Bakara, 249) dedi. Hava çok sıcak, herkes susuzdu. Tâlût’un uyardığı ırmağa gelmişlerdi. Tâlût, onlara sadece bir avuç su içmeleri veya hiç içmemeleri konusunda uyardı. Peygamberlerinin uyarısına kulak verenler imtihanı kazanacaktı. Ama çoğu, suyu görünce emri dinlemedi. Sudan kana kana içenler nehri geçemeyerek imtihanı kaybetti ve Tâlût’un ordusundan ayrıldı.

Askerlerin büyük bir çoğunluğunun bu sınavı geçememesi yüzünden onun ordusu ciddi anlamda azalmış, Câlût’un ordusu ile aralarında büyük bir sayısal dengesizlik ortaya çıkmıştı. Allah’tan savaş isteyip yollara düşen on binlerce askerden teslimiyet sahibi bir avuç asker kalmıştı. “Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et.” (Bakara, 250) Sadece Rablerine üvenerek meydana çıkmışlar ve Câlût’un ordusunu bozguna uğratmışlardı: “Böylece onları, Allah’ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud, Câlût’u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi, ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah’ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını engellemesi olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı.” (Bakara, 251)

Kur'an kıssaları "geçmişlerin masalı" değildir. İnsanoğlu kibriyle, nemelazımcılığıyla, tutkularıyla ve en önemlisi başına gelenleri çabucak unutan zaaflarıyla maluldü ve bu özellikleri ilk insandan son insana kadar değişmeyecekti. Bu yönüyle baktığımızda binlerce yıl önce yaşanan Tâlût ve Câlût kıssası aynıyla tekrar yaşanmaktaydı. Arasındaki tek fark, o gün kendilerine yapılan zulümden dolayı cihat izin isteyen İsrailoğulları bugünün zalimleriydi. Verilen izine ayak diretenler ise Müslümanlardı.

Kıssayı günümüze uyarlayarak tekrar okumaya çalışalım. İşgalci olarak Filistin topraklarına yerleştirilen ve her gün adım adım ilerleyerek böle halkını adeta işgalci pozisyonuna düşüren İsrail, Câlût'un günümüze bir yansımasıdır. Yahudiler de Calut misali Filistin halkını çocuk kadın demeden öldürmekte, direnenleri ya sürgüne ya da yıllarca zindana mahkum ederek insanlara kendi memleketlerini esir kampına dönüştürmekte. Aksa Tufanının yiğit erleri, İsrail'in yıllarca yapmış olduğu insanlık dışı uygulamalarına karşı muhteşem bir kıyam başlatmıştır. Onlar yüz yıldır devam eden zulme karşı İslam âleminin "bu zulme dur diyecek bir komutan ve zafer" istediği Talut'un askerleridir. Ama İslam âlemi tıpkı İsrailoğullarının gönderilen Tâlût'u beğenmedikleri gibi Filistin direnişinin onurlu evlatlarının direnişini beğenmedi. Bazıları provokasyon, bazıları da "Gücünüz ne ki İsrail'le savaşıyorsunuz." dedi. Hatta bazıları bu yiğit erleri teröristlikle suçlayarak işgalci İsrail'i "haklı" görme bahtsızlığını yaşadı. "Şüphesiz Allah, sizi bir ırmakla deneyecektir. Kim o ırmaktan içerse benden değildir. Kim ondan tatmazsa o bendendir. Ancak bir avuç içen müstesna." (Bakara, 249)

Müslümanların imtihanı bununla da bitmiyordu. İsrail arsızdı ama onu böylesine "güç sarhoşu" yapan onun yıllar içinde kazandığı konumdur. Müslümanlar dâhil tüm dünya sessiz kalmasının sebebi ise onun bu gücüne karşı içinde buldukları acziyettir. İsrail sayısal azlığına rağmen dünyayı bir ipek kozası gibi örmüş; ekonomik, siyasi, askeri, teknolojik, enformatik olarak kuşatma altına almıştır. Bu kuşatılmışlığı kaldırmanın tek yolu vardır. O da Tâlût'un askerlerine "bu sudan bir avuçtan fazla içmeyeceksiniz." emrini iyi anlamak. Dünyevi kuşatılmışlığın tek çözümü dünyevi olanı terk edebilmeyi göze alabilmek, yani BOYKOT edebilmektir.

Evet, kuşatılmışlık o kadar büyük ve derin ki; içtiğimiz suya, yediğimiz ekmeğe kadar bir şekilde İsrail'e bağımlıyız. Adına bilgi çağı dediğimiz bu çağda bilgi bile onların kontrolünde. Kısacası savaş her cephede ve Müslümanlar her şeyde onlara muhtaç. Bu kuşatılmışlıktan kurtulmanın tek çaresi, "Müslüman olmanın ne demek olduğunu yeniden düşünüp yeni bir medeniyet kurgulamaktır." Yani, ilerlemenin yeryüzünü ve kaynaklarını sömürmek olmadığı, her insan gibi tüm canlılarında yaşama haklarının olduğu bir hayat anlayışını yeryüzüne hakim kılmak. Bunun zıttı ise dünyevileşmek yani Yahudileşmektir, esarettir, köleliktir. Dolayısıyla Yahudileşen bir zihin yapısıyla onlara karşı savaşmak mümkün değil. Talût'un askerlerine "Bu sudan içmeyeceksiniz." emri bunun için çok önemlidir. İki milyarlık İslam âlemi bir Kola içmemeyi bile becerememişken bu terör devletine kınamaktan başka söyleyebileceği sözünün olmaması bu yüzdendir. Kısacası Filistin bir turnusol kâğıdı olmaya devam ediyor ve o, her birimizin önünde duran imtihan kâğıdıdır. Ya Talût'un askerlerinin büyük bir kısmı gibi suyu (Kolalarımızı) içip, meydanlarda "kahrolsun İsrail" diyerek gazımızı atacağız ya da Talut'un askerlerinin az bir kısmının

gösterdiği sabrı göstererek zafere ulaşacağız.

Son olarak şunu unutmamak gerekir ki bu savaş Filistin’de sürüyor gibi gözükse de tüm İslam âleminde hatta tüm dünyada devam etmektedir. Filistin’in yenilmesi tüm dünyanın İsrail’in önünde diz çökmesi demektir. Kısacası insanlık Filistin üzerinden büyük bir imtihana tabi tutulmaktadır. Ya onun suyundan (dünyevileşme) içip bu kuşatılmışlığa, “Bizim onlarla savaşacak gücümüz yok.” diyerek zillet içerisinde boyun eğeceğiz ya da Seni ve senin hayat anlayışını BOYKOT ediyorum.” diyerek Filistin’deki şanlı direnişin yanında yer alacağız. “Bunca kuşatılmışlık altında bunlar ütopya” diyenler mutlaka olacak ama iman etmekte bu değil mi? İmanımız bize bu inancı ve kudreti vermiyorsa zaten anlamı da yoktur. Tâlût ve Calût kıssası tam da bunu anlatır: “Böylece onları, Allah’ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud, Câlût’u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi, ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah’ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını engellemesi olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı.” (Bakara, 251)

ALINTIDIR. 14.11.2023 Veli KURT